

Виставка документів Державного архіву Одеської області до Дня захисників і захисниць України

01 жовтня в Україні відзначається День захисників і захисниць. Це свято запроваджено 2014 року на вшанування мужності та героїзму захисників і захисниць незалежності та територіальної цілісності України, військових традицій і звитяг Українського народу, сприяння подальшому зміцненню патріотичного духу в суспільстві.

Цей День пов'язаний із українським традиційним святом Покрови Пресвятої Богородиці – захисниці від ворогів. Божу Матір дуже шанували козаки, а Покрова для них була одним із найвеличніших свят. Козацькі традиції бережуть та розвивають сучасні захисники і захисниці України.

На виставці, підготовленій Державним архівом Одеської області, представлені документи, які знаходяться на постійному державному зберіганні в Держархіві та мають статус документів Національного архівного фонду. Документи є частиною колекції «Російсько-українська війна в документах і спогадах сучасників».

Олександр Лисоконь

Олександр Юрійович Лисоконь (10.09.1975-20.09.2014) - військовослужбовець. Народився і зростав в Одесі. Закінчивши Вище професійне училище морського туристичного сервісу №26, вступив на службу до Збройних Сил України (1993-1995 рр.). Із початком російської агресії проти України вступив до добровільного батальйону «Шторм». За свою чуйність та ерудованість мав позивний «Француз».

Фотографія та біографія Лисоконь Олександра
Юрійовича

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 6. Аркуш 4-5.

Олександр Сирота

Фотографія Сироти Олександра Миколайовича

Газета «Татарбунарський вісник» з некрологом «Загинув, захищаючи Батьківщину»

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 8. Аркуш 1-2.

Семен Демиров

Меморіальна дошка Демирова Семена

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 53. Аркуш 42.

Олександр Світличний

Олександр Григорович Світличний
(19.04.1982-29.08.2014) - військовослужбовець.
Тривалий час служив у Лоцинівському
радіотехнічному батальйоні повітряних сил,
згодом переведений в Арциз командиром роти.
Освіту здобув у Харківському військовому
університеті за спеціальністю «комп'ютеризовані
системи, автоматика та управління».
За рік до загибелі служив офіцером у відділі
застосування управління радіотехнічних військ
Центру управління авіації та протиповітряної
оборони Оперативного командування «Південь»
у м. Дніпро. У мирний час мешкав в Ізмаїлі, що
на Одещині.
Із початком бойових дій на сході України пішов
на фронт добровольцем. 29 серпня 2014 р. під час
виходу з Іловайського котла, автомобіль УАЗ, у
якому перебував Олександр, потрапив під
артилерійський обстріл. За особисту мужність і
героїзм, виявлені у захисті державного
суверенітету та територіальної цілісності України,
вірність військовій присязі, нагороджений
орденом Богдана Хмельницького III ступеня
(помертню).

Фотографія та біографія Світличного Олександра Григоровича

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 7. Аркуш 5-6.

Орденська книжка Світличного Олександра Григоровича

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 7. Аркуш 3.

Олександр Друзь

Фотографія та спогади про Друзя Олександра Олександровича

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 3. Аркуш 1-2.

ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ ДРУЗЬ,
учасник антитерористичної операції
Загибів 16 серпня 2014 року.

Синиши мисливців Дюбанівського району Одеської області

Вітання Дмитрович Колініченко, директор школи-сінкель:

- Нашо мисливці, що мина збрив жотів у цього антитерористичного карового кина. Він був титан і спокійний, творчим, особливо у дитинстві, не рава в іграх. Любив такі шидли арсидати: згоріли, географію, фізкультуру, був спортивним. Мама часто нитиромала "Сашка татів у мене хірошій!". Для нас мина сінкель десь далеко, а в оскілих нитирив у сінкільніє серці.

Те, що він став захисником Вітчизни, переконаний є результатом роботи всього педагогічного колективу, який врятує своїх учнів виконувати заповіді держави. Не стримує сльз його однокласник Сергій Гіла, який служить строкову службу у Києві, до речі, вони разом працювали на службу. Ще одні однокласники служать у внутрішніх військах - Руслан Абуєв.

Вістка про загибів Сашка приголомшила всіх. Ми щиро співчуємо уїй родині.

Тетяна Чебан, сусідка:

- Її Сашко змивав більше десяти років. Я прийшла до дядька, яка жинє напроти будинку Друзів, з Красноводського району. Часто зустрічалась. Запам'ятав мене товаришом, приятелем. Коли він отримав новітку у військовик, його загинути, чего він ретяє в армію.

- Я буду захищати Батьківщину й не боюсь навіть загинути за неї.

Щі слова він говорив, коли нівої військовий загроз Вітчизні ще не було, батькам приходили подяки за гарні виконання сина.

Сусідів за два тижні до його загибіві нарисно сон: Сашко повернувся з армії, все вкінці зустріне його як героя, славу. Про це мала розмовля сина у телефонній розмові.

- Мама, треба зустрітись у труні...
Він був гідним сином своїх батьків, але як тривожно на душі, коли з життя влуть такі гарні хлопці, яких жито й жити, рости дітей. Ми його завжди пам'ятатимемо таким: щирим, добрим.

Вітання Григорівна Бровченко, районний військовий комісар:

- Олександр Друзь був призваний на службу в армію наприкінці 2013 року й укладу військовий контракт. Заручався у військовій частині мідуру гранатометником, але нескладно переорієнтувався на мисливця-воєнника. До речі, за плечима у нього було навчання у філіалі Дюбанівського професійно-технічного училища, тож, обидваві міню спеціальність для цього кина не було проблемою.

За своє коротке життя він не встиг багато зробити, тільки виконав свій громадський обов'язок - захищати Батьківщину й загинув як герой. Вічна йому пам'ять і слава! Ми будемо пам'ятати всіх хлопців, які загинули, захищаючи нас з нами, та незалежність країни.

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302. Опис 1. Справа 3. Аркуш 1-2.

Євген Кравець

Фотографія та біографія Кравця Євгена Володимировича

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 5. Аркуш 1-2.

Біографія Кравця Євгена Володимировича

09 жовтня 1988 року в місті Хуст, Закарпатської області народився чудовий, талановитий хлопець в родині військовослужбовця. У 1994 році батько був переведений на службу у Рахівський гарнізон Одеського військового округу.

У 1995 році Женя вступив до першого класу Рахівської середньої школи Березівського району Одеської області.

У 2005 році закінчив Рахівську загальноосвітню школу з **золотою медаллю**.

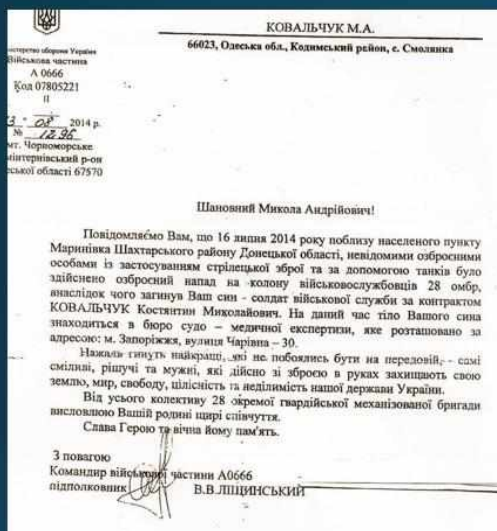
3 2005 року по 2010 навчався в Одеському національному Політехнічному університеті, який закінчив з відзнакою. Отримав диплом спеціаліста з теплових електричних станцій. У **2010 році** після закінчення університету був направлений на роботу на Придніпровську ТЕЦ.

Женя вирішив піти стопами свого батька та старшого брата. Весною, **15 травня 2014 року**, призваний на військову службу по мобілізації п/п в/ч 2317.

26 вересня 2014 року Євгена направили на Схід України в зону АТО у 18-й батальйон територіальної оборони Оперативного командування «Південь» Сухопутних військ Збройних сил України. Він був помічником гранатометника АГС-17 «Пламя».

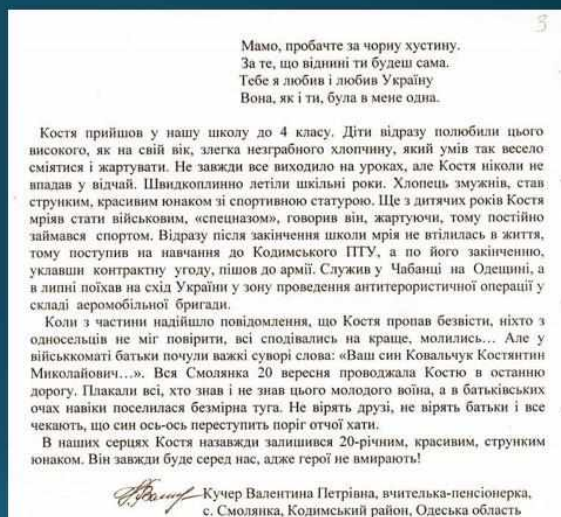
9 жовтня 2014 року Євгену виповнилося 26 років, але смерть обірвала його коротке життя.

18 жовтня 2014 року під час бойового зіткнення з терористами (обстрілу блокпоста) в 20 км від міста Маріуполь Донецької області при виконанні бойового завдання загинув.

Повідомлення командира військової частини про смерть Ковальчука Костянтина Миколайовича.

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 4. Аркуш 2-3.

Спогади вчительки Кучер В. П. про Костю Ковальчука.

Державний архів Одеської області. Фонд Р-8302.
Опис 1. Справа 1. Аркуш 1-2.

